

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 18346/2024
27.03.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Матковић Стефановић, председника већа, Јасмине Стаменковић и Татјане Ђурица, чланова већа, у парници тужилаца мал. АА и ББ, из ..., које заступа законска заступница мајка ВВ и пуномоћник Јоаким Харди, адвокат из ..., против туженог ГГ из ..., кога заступа пуномоћник Анкица Мишков, адвокат из ..., ради измене одлуке о издржавању, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 289/24 од 27.05.2024. године, у седници одржаној дана 27.03.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 289/24 од 27.05.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врбасу, Судска јединица у Кули П2 50/2024 од 23.02.2024. године, усвојен је тужбени захтев тужилаца, па је измењена пресуда Основног суда у Врбасу, Судска јединица у Кули П2 249/2014 од 27.06.2024. године у делу одлуке о обавези учешћа туженог у дечијем издржавању, тако да се обавезује тужени да на име месечног доприноса у издржавању плаћа малолетним АА износ од 15.000,00 динара и ББ износ од 13.000,00 динара, почев од дана подношења тужбе 31.01.2024. године, доспеле рате одједном, а убудуће до 10-ог у месецу за текући месец, уплатом на рачун законске заступнице малолетне деце, мајке ВВ из ... и одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж2 289/24 од 27.05.2024. године, потврђена је пресуда Основног суда у Врбасу, Судска јединица у Кули П2 50/2024 од 23.02.2024. године у побијаном делу одлуке о дечијем издржавању преко износа од 10.000,00 динара за малолетну ББ и преко износа од 8.000,00 динара за малолетну АА до досуђених износа. Ставом другим изреке, упућен је првостепени суд да изврши исправку првостепене одлуке у погледу имена малолетне тужиле и у погледу датума 27.06.2024. године у изреци пресуде П2 50/24 од 23.02.2024. године.

Против правоснажне другостепене пресуде тужени је изјавио благовремену и дозвољену ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијану пресуду у границама одредбе члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник Републике Србије“ бр. 72/11 ... 10/23) и нашао да ревизија туженог није основана.

Побијана пресуда није захваћена битном повредом одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју се у ревизијском поступку пази по службеној дужности. Ревизијом туженог се не указује на постојање других битних повреда одредаба парничног поступка, које би могле бити разлог за изјављивање ревизије по одредби члана 407. ЗПП. Битна повреда поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП на коју се посредно позива ревидент, није ревизијски разлог прописан одредбом члана 407. став 1. ЗПП. Такође, оспоравање утврђеног чињеничног стања не представља дозвољен ревизијски разлог, у смислу члана 407. став 2. ЗПП.

Према утврђеним чињеницама, пресудом Основног суда у Врбасу, Судска јединица у Кули П2 249/14 од 27.06.2024. године, разведен је брак законске заступнице малолетних тужила и туженог. Самостално вршење родитељског права над заједничком малолетном децом, ББ, рођеном ...2011. године и АА, рођеном ...2009. године, поверено је мајци, те је обавезан тужени да доприноси издржавању малолетне деце у месечном износу од по 4.000,00 динара по детету.

Малолетне тужиле живе са мајком, исто као и у време ранијег пресуђења, у Обе малолетне тужиле су ученице виших разреда основне школе. Њихове потребе уобичајене су за узраст коме припадају и односе се на исхрану, куповину средства за хигијену, одеће, обуће, школских уџбеника и другог школског прибора, школских екскурзија, трошкове мобилног телефона и цепарац. Осим наведеног, малолетна АА болује од инсулинске резистенције што захтева посебан режим исхране. Малолетна ББ користи наочаре за вид и иде на редовне контроле код офталмолога. Потребне малолетне ББ износе најмање 30.000,00 динара месечно, а потребне малолетне АА износе најмање 26.000,00 динара месечно. Законска заступница малолетних тужила по занимању је ... техничар и остварује месечну зараду од 48.300,00 динара. Са њом у домаћинству осим малолетне деце живи и њен садашњи супруг који је такође запослен, са истим примањима као и она. Тужени је по занимању, запослен је и зарађује месечно око 52.000,00 динара. Живи у домаћинству са мајком која је пензионер са месечним приходима од 12.000,00 динара. Тужени има у власништву 10 јутара земље коју делом самостално обрађује, а делом издаје у закуп. Висина закупнине по јутру је 200-250 евра на годишњем нивоу. Мајка туженог има у власништву 6 јутара земље, коју делом обрађује тужени.

На основу овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови закључују да су се промениле околности у односу на време када је донета пресуда П2 249/14 од 27.06.2014. године, на тај начин што су се потребе малолетних тужила повећале, имајући у виду да је од ранијег пресуђења протекло десет година. Малолетне тужиле су сада старије и њихове потребе су сада битно веће него у периоду ранијег пресуђења, што је последица и општег повећања трошкова живота. Потребне малолетне деце,

првостепени суд је ценио у скромном износу, значајно испод минималне суме издржавања која је у време пресуђења износила око 44.500,00 динара. У конкретном случају, реч је о малолетној деци доброг општег здравственог стања, с тим што малолетна АА болује од инсулинске резистенције, што захтева посебан режим исхране, а малолетна ББ користи диоптријске наочаре и по том основу има издатке, али и поред тога, њихове потребе су утврђене у скромном месечном износу. Радна способност туженог није умањена, не болује од психичких болести које умањују његову могућност радног ангажовања. Закључују да је тужени додатним радним ангажовањем у могућности да обезбеди додатне приходе и утиче на повећање животног стандарда. Заједница између законске заступнице малолетних тужила и њеног садашњег супруга је без утицаја на другачију одлуку, имајући у виду да обавеза издржавања терети родитеља малолетног детета, што значи да садашњи супруг законске заступнице малолетне тужиле нема обавезу да учествује у издржавању малолетне тужиле.

Насупрот ревизијским наводима, правилно су нижестепени судови закључили да су наступиле околности из члана 164. Породичног закона за измену одлуке за издржавање у односу на малолетне тужиле. Одлучујући о доприносу туженог издржавању, првостепени суд је кроз издатке за гардеробу, уџбенике, исхрану, опште трошкове живота, те посебан режим исхране за малолетну АА и потребе и трошкове офталмолога за малолетну ББ, утврдио потребе тужила и могућности туженог, дужника издржавања, све сагласно члану 160. Породичног закона. При одлучивању, судови су имали у виду све околности на које указује ревидент и то висину зараде и друга имовинска права и приходе, као и расходе, као и потребе туженог. Издржавање деце је првенствено обавеза родитеља по члану 73. Породичног закона. Ту обавезу по члану 78. став 3. Породичног закона има и родитељ који не врши родитељско право. Према члану 155. став 2. Породичног закона деца имају право на издржавање од родитеља сразмерно њиховим могућностима, а најкасније до навршене 26. године живота. Стога неосновано тужилац оспорава правилност примене материјалног права у делу одлучивања о висини његовог доприноса издржавању малолетних тужила.

По оцени Врховног суда износи које је побијаном пресудом тужени обавезан су адекватни да допринесу задовољењу потреба малолетне деце и да им се омогући ниво животног стандарда какав тужени као дужник издржавања ужива, а да притом не доведе у питању егзистенцију туженог. Ово имајући у виду утврђене месечне потребе малолетне деце, минималну суму издржавања која се користи као коректив приликом одређивања потреба примаоца издржавања, висину прихода и расхода странака као дужника издржавања, као и чињеницу да је тужени здрав, радно ангажован, није засновао нову брачну заједницу, нити има друге деце, да живи у заједничком домаћинству са мајком, да поседује 10 јутара земље коју делимично користи, а делимично издаје, чиме остварује додатне приходе, те да има могућност да додатним радним ангажовањем остварује и већу зараду, а тужила доприноси издржавању деце не само на тај начин што задовољава њихове финансијске потребе, већ и што свакодневно брине о њима и васпитава их. Удовољење захтева у мањем износу од досуђеног не би било у складу са критеријумима прописаних Породичним законом, правилно утврђени према потребама деце на месечном нивоу и могућностима туженог, као дужника издржавања.

На основу изнетог, Врховни суд је одбио ревизију туженог као неосновану и применом члана 414. ЗПП одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија
Татјана Матковић Стефановић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић